

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

ligesom de blev det i det andet høje Ting, her i Landstinget vil blive behandlet i samme Aand, i hvilken Hædersgaveloven vedtoges i 1940, og jeg skal medgive dem begge min varmeste anbefaling og udtale Haabet om, at de maa faa en velvillig og hurtig Behandling.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg venter senere at kunne forelægge et Lovforslag, som tager Sigte paa Krigsulykkesforsikringen, saa at Enker efter søfarende, der er omkommet ved Krigsforlis, kan faa en større Understøttelse, end de hidtil har kunnet opnaa efter de gældende Krigsulykkesforsikringslove. Endvidere ønsker jeg ogsaa at nævne nu, da vi behandler Sømændenes Forhold, at der i Gaar eller i Forgaars blev udsendt en Bekendtgørelse, hvorefter man forbedrer de søfarendes Forhold om Bord, saa at disse Bestemmelser nu er i Overensstemmelse med de Regler, man har i Sverige. Søfolkene har derved faaet deres Ønsker om bedre Kaar om Bord opfyldt, hvilket jeg ogsaa mener man skylder dem.

Endvidere haaber jeg hurtigt at kunne fremsætte et Lovforslag, der tager Sigte paa at tilvejebringe en Ordning af Tilbagebetaling paa en eller anden Maade af de Laan, som er ydet Sømmandshustruer, der har været ramt af Forholdene, saa at vi snart kan faa alle Sømandslovene færdige fra Rigsdagen.

Severin Hansen: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne takke den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart for Fremsettelsen af Lovforslaget om Hædersgaver. Jeg er af den Opfattelse, at Søens Folk har ventet noget i den Retning, som Lovforslaget giver Udtryk for. Som den højtærede Minister allerede har udtalt, har jo helt andre Forhold gjort sig gældende end forudsat ved Vedtagelsen af Loven om Hædersgaver til Søfolk og Fiskere i Marts 1940.

Som nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget fastsatte Loven af 1940 et Fartsomraade Øst for Linien Kap Lindesnæs—Borkum, det vil sige, at hvis en Sømmand krigsforliste eller krigsforulykkede Vest for denne Linie, kunde han ikke komme i Betragtning med Hensyn til Hædersgave. Efter den 9. April 1940 kom vore Søfolk til at udføre deres Gerning under helt andre, udvidede Forhold, ikke alene i danske Skibe, men ogsaa i fremmede Handelskibe, der sejlede i de allieredes Tjeneste, og derved gjorde de en personlig Indsats for Danmarks Befrielse. Det er derfor

naturligt, at der ikke ved dette Lovforslag er fastsat et indskrænket Fartsomraade saaledes som i Loven af 1940.

En haard og ond Tid har de sidste fem Aar været, mere eller mindre, for os alle, men vor Sømandsstand hører ikke til dem, der er kommet lettest gennem disse Aar. Ogsaa vore Fiskere kom til at gøre en aktiv Indsats i de allieredes Krigsførelse ved deres farefulde Gerning i Fiskeriet; det gælder ikke mindst dem, der drev Fiskeri med Englands Havne som Basis.

Naar vi nu behandler Lovforslaget om Hædersgaver til Fiskere, tror jeg at vi skal lade vore Tanker gaa op til det lille færøske Samfund, der har mistet sin Part af Menneskeliv under denne Krig. De færøske Fiskere har under Krigen indført ca. 30 000 t Fisk til Storbritannien aarligt, eller omkring 20 pCt. af al indført Fisk til England. Færøerne har under Krigen mistet ca. 40 Skibe af deres Flaade paa 150. Disse Tal taler deres eget Sprog, og med disse Skibsforlis er mange Menneskeliv gaaet tabt. Færøerne har saaledes ydet et forholdsvis væsentlig Bidrag til at vinde Krigen og til Danmarks Befrielse. Særlig i de to første Aar led Færingerne meget store Tab, men der stod altid nye Folk klar til at træde til i Stedet for dem, der blev derude under den farlige Sejlads paa England.

Saaledes har Forholdene ogsaa været herhjemme, om ikke saa farlige. Vilkaarene har altid for Søens Folk været mere faretruende i disse fem Aar end under normale Forhold. Hvor uhyggeligt har det ikke været for os alle, naar Meldingerne indløb om, at nu var det Skib eller den Kutter minesprængt, torpederet eller angrebet fra Luften, fordi man vidste, at i mange af disse Tilfælde betød det store Lidelser for Mennesker, inden Døden befriede dem. Hvor har jeg tit tænkt paa i disse Aar, naar jeg har set de smaa Redningsflaader om Bord i Skibene eller de smaa Pramme og Baade, som skulde tjene til Redning af Mandskabet paa vore Fiskerifartøjer, at dette var det sidste midt i det aabne Hav for et til Tider halvt lemlæstet Skibsmandskab. Jeg vil gerne have Lov til som mit Partis Ordfører at udtrykke min Glæde over, at vi ved dette Lovforslags Behandling her i Rigsdagen faar Lov til at standse et Øjeblik ved Begrebet Søens Folk. Der er talt og skrevet saa meget om den fortjenstfulde Gerning, som vore Frihedskæmpere har udført for Danmark — og vel heller ikke for meget; de vovede Livet som Indsats for at gen-